

[Landbrugsministeren.]

paa godt 2 300 Tons, er Overprisen 58 Øre. Se, denne Forskel paa 38 Øre pr. kg betyder, at hvis vi havde nøjedes med at sende de 2 500 Tons om Ugen, som vi er nede paa nu — vi er i Øjeblikket endda lidt længere nede —, og havde kunnet haabe at faa den samme Overpris, som vi nu faar, vilde vi have faaet ca. 1 Mill. Kr. mere om Ugen for disse 2 500 Tons. Enhver kan selv regne ud, hvilket Tab Landbruget har lidt, fordi man ikke har gennemført en Ordning, hvorved Tilførselen til England begrænsedes til et rimeligt Kvantum i Sommermaanederne. Jeg beklager derfor i høj Grad, at man her i Landstinget ikke har gennemført den Ændring, der var Lejlighed til at gennemføre i Foraaret, og som det har vist sig vilde have været saa gavnlig for Landbruget.

Det betyder dog ikke, at vi i Øjeblikket har tilnærmelsesvis samme Interesse i et saadant Forslag, som vi dengang havde, idet det fremgaar af Tallene, at vi nu staar i en Periode, hvor Eksporten er gaaet tilbage. Paa Grund af det, der er sket i de sidste Dage, kan man sikkert regne med, at Eksporten til England i de kommende Maaneder ikke bliver tilnærmelsesvis saa stor, som den har været i disse Sommermaaneder, og at man derfor har Grund til at haabe, at de meget store Overpriser, som vi nu faar, ogsaa kan holde sig i de kommende Maaneder.

Jeg ser jo ogsaa, at Venstre i allersidste Øjeblik har ændret sit Margarineforslag til et Forslag om en Bemyndigelse, sikkert i Erkendelse af, at det vil være meget uklogt, om vi i disse Dage gennemfører en Bestemmelse, som betyder, at Smørforbruget herhjemme tvinges op til et betydeligt større Kvantum end tidligere, da der for Øjeblikket er Afsætning for Smørret til gode Priser i Udlandet.

Jeg er selvfølgelig rede til, naar vi skal behandle disse forskellige Ordninger, som udløber, Kød- og Smørordningen f. Eks. til 1. November, ogsaa at behandle Spørgsmaalet om en Bemyndigelseslov, der gaar ud paa, at man i paakommende Tilfælde kan fremme Smørforbruget her i Landet, men ingenlunde efter det Princip, at man forbyder Margarineforbrug og vil gøre Forsøg paa at tvinge Befolkningen til at betale de Smørpriser, der foreslaas af Venstre og de Konservative. En saadan Bemyndigelseslov maa sikkert gaa ud paa, at man faar Tilladelse til at fritage en Del af Befolkningen, som ikke har Raad til at købe Smør til de høje Priser, for Afgiften. Men i Forhold til det Forslag, vi her behandler, om

Gældssanering, har de Ændringsforslag, som her er stillet fra Venstres eller fra de Konservatives Side, naturligvis ingen som helst Betydning.

Spørgsmaalet om en Kødordning maa naturligvis tages op til Behandling, naar den nuværende Kødordning ophører, men jeg vil straks sige, at den Bestemmelse, der findes baade i Venstres og i de Konservatives Ændringsforslag, gaaende ud paa, at man skal garantere Landboerne en bestemt Pris for deres Destruktionskreaturer paa 40 Øre pr. kg, kan jeg ikke gaa med til. En saadan Bestemmelse er ganske urimelig, hvis den ikke ledsages af faste Bestemmelser om, at Produktionen maa begrænses. Man kan ikke i Aarevis producere løs, ikke indskrænke Kvægbesætningerne, men maaske endog øge dem, som det viser sig, man har gjort i den sidste Tid med Hensyn til Kalvetillægget, og saa ganske roligt lade Forbrugerne betale Destruktionen af de Kreaturer, som Landboerne ikke ellers kan komme af med. Efter de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem for 3die Kreds (Blang), maa jeg ogsaa forstaa, at der er Medlemmer i Partiet Venstre, som ser, at Lovgivningen ikke kan fortsættes efter disse Linier og navnlig ikke kan skærpes, saadan som man baade fra Venstres og de Konservatives Side nu foreslaar ved at kræve, at Staten skal garantere en Mindestpris ved Destruktion. Jeg har i hele den Periode, hvor vi nødvendigvis har maattet gennemføre en Lovgivning for at sikre Muligheden for Afsætning af de Dyr, som Landmændene ikke paa anden Maade kunde komme af med, hævdet, at dette maatte benyttes til en effektiv Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen, og jeg har den Opfattelse, at man ved Fortsættelse af denne Lovgivning mere effektivt end tidligere maa søge Kvægtuberkulosen bekæmpet. Ellers vil det blive meget vanskeligt, maaske umuligt, at fortsætte med en saadan Lovgivning, og efter de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem for 3die Kreds, maa jeg forstaa, at der er Tilslutning til disse Anskuelser ogsaa inden for Partiet Venstre.

Naar det ærede Medlem beklagede sig over, at hele denne Ordning havde disfavoriseret Øen Bornholm, tror jeg nu ikke, man kan udregne det direkte i Tal, som det ærede Medlem forsøgte. Jeg kender godt disse Tal, men jeg maa sige, at det er et Spørgsmaal, om ikke Bornholm maaske mere end nogen anden Landsdel har haft indirekte Fordel af Destruktionsordningen, idet Aflastningen for en Række Kreaturer, som Landbrugerne ikke kunde komme af